

ГЛАВА ІІ.

И като сълѣзѣ ѿ гора та,
и дѣхъ слѣдъ нѣгѡ на рѣди
многи.

2 И єто че дойде єдинъ
прокаженъ, който се клѣ-
наше, и говореше: Господи,
ако щѣшъ, можешъ да ме
щистиша.

3 И прострѣ рѣка та си ѹи-
тѣсъ, и пофана го, и рѣче:
хощу, щистися. И щисти
мъ се ѹкіе проказа та.

4 И рѣчъ мъ Іисусъ: вардисе
хѣбово да не кажешъ нико-
мъ. Но иди та се покажи
на евасіенникатъ, и принеси
и аѣратъ, чюто го заповѣ-
да. Машенъ въ законахъ,
во свидѣтелство пимъ.

5 И като влѣзе Іисусъ въ
Капернаумъ, дойде при нѣ-
го сѣтникъ и молеще го,

6 И дѣмаше: Господи, мо-
мчѣ то мое лежи оѣ дома

разслѣблено, и лютъ страда.

7 И рѣче мъ Іисусъ: азъ
ще дойдемъ да го исцѣ-
лимъ.

8 И ѿговори сѣтнико, и
рѣче: Господи, не сѣмъ до-
стопинъ да влѣзнемъ подъ
мойдатъ покровъ, но токмо
речи слобо, и чие да исцѣ-
лѣ мончѣ то ми:

9 Защото азъ самъ чело-
вѣкъ подъ властъ, и имамъ
подъ сїбе си войни: и го-
воримъ томѣва: иди, и ѿ-

ива: и драгимъ: дойди и
до хождѧ: и на слѣгата ми:
направи тоба, и направи
ва го.

10 И като чв Іисусъ, по-
чудисе, и рѣче на онія, чю-
то идеха слѣдъ нѣгѡ: ис-
тина ви говоримъ: никто во
Іерайла намѣрѣхъ тѣлко
голѣма вѣра.

11 И говоримъ ви, защо
мнозина ѿ востокъ и за-
падъ чие дойдатъ, и чие да
наседатъ съ Івраама, и Іса-
ака, и Іакова въ царство
некесное.

12 И синовете на царство
то чие да се изгубатъ въ
по вѣншина та темнота:
тамъ чие да вѣде плачъ, и
скжрданіе со зжви те.

13 И рѣче Іисусъ на сѣтни-
ката: иди, и каквото си
повѣрѹвалъ, да ти вѣде:
и исцѣлѣ момчѣ то мъ въ
они чѣсъ.

14 И като дойде Іисусъ
въ пѣтрова та кѣща, видѣ
тѣща мъ че лежеше, и го-
рѣше ѿ ѿгнь,

15 И пофана рѣка та и,
и ѿстави ѿ треска та, и ста-
на и слѣгуваше мъ.

16 И като мржна, при-
вѣдоха мъ многи вѣсни, и
изгна дхове те со слобо, и
сїчки те болни исцѣли.

17 За да се исполні про-
рочество то на-пророка І-
саіа, който говори: той не-